

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>TIKA NIPATA - EL LLIBRE DELS TRESOS</i>
--

VI

52.

Així ho he escoltat. En una ocasió dos bramans ancians, vells, que havien viscut cent vint anys s'aproparen al Benaventurat, s'assegueren al seu costat i van dir això al Benaventurat: “Bondadós Gautama, nosaltres som bramans ancians, hem viscut cent vint anys, no hem realitzat res beneficiós, cap mèrit ni hem realitzat res per protegir-nos de la por. Aconsellans perquè el nostre benefici, el nostre benestar i la nostra felicitat existeixin durant molt temps.”

“Oh, bramans ancians, vells, heu viscut cent vint anys, no heu realitzat res beneficiós, cap mèrit ni heu realitzat res per protegir-vos de la por. Bramans, aquest món està conduït per l'envelliment, per la malaltia i per la mort. Quan som conduïts per l'envelliment, per la malaltia i per la mort, conduïts d'un a l'altre, la protecció, l'abric, la llum i el refugi són el control del cos, de la paraula i de la ment. La vida es conduïda, el temps de la vida és breu, en la decadència no hi ha refugi. D'aquesta manera, veient la por en la mort, realitzeu el mèrit per a ser feliços. Per aquells qui van més enllà, la felicitat és la protecció mentre es viu, pel cos, per la paraula i per la ment.”

53.

Així ho he escoltat. En una ocasió dos bramans ancians, vells, que havien viscut cent vint anys s'aproparen al Benaventurat, s'assegueren al seu costat i van dir això al Benaventurat: “Bondadós Gautama, nosaltres som bramans ancians, hem viscut cent vint anys, no hem realitzat res beneficiós, cap mèrit ni hem realitzat res per protegir-nos de la por. Aconsellans perquè el nostre benefici, el nostre benestar i la nostra felicitat existeixin durant molt temps.”

“Oh, bramans ancians, vells, heu viscut cent vint anys, no heu realitzat res beneficiós, cap mèrit ni heu realitzat res per protegir-vos de la por. Bramans, el món està abrasat per l'envelliment, per la malaltia i per la mort. Quan som abrasats per l'envelliment, per la malaltia i per la mort, més enllà, la protecció, l'abric, la llum i el refugi són el control del cos, de la paraula i de la ment. Quan la llar està en foc, tot allò que es treu fora és beneficiós, no allò que s'hi ha cremat. Per tant, els nostres avantpassats, quan estan abrasats per l'envelliment, per la malaltia i per la mort, van fer ofrenes per ser emportades amb ells quan van al pròxim món.”

54.

Així ho he escoltat. En una ocasió un braman s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, perquè es diu que l'ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos?”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per pensaments àvids de perjudici cap a si mateix, pensaments àvids de perjudici cap als altres, pensaments àvids de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l'avidesa s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per pensaments irats de perjudici cap a si mateix, pensaments irats de perjudici cap als altres, pensaments irats de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan la ira s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l'engany, consumida per pensaments d'engany de perjudici cap a si mateix, pensaments d'engany de perjudici cap als altres, pensaments d'engany de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l'engany s'esvaeix no pensa en

perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, és d'aquesta manera que l'ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzat pels savis mateixos.”

“Bondadós Gautama, he comprés perquè es diu que l'ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos. Recorda'm com a un deixeble laic que ha pres refugi des d'ara fins que la meua vida s'acabi.”

55.

Així ho he escoltat. En una ocasió un braman, asceta d'una altra secta, s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, perquè es diu que l'ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per pensaments àvids de perjudici cap a si mateix, pensaments àvids de perjudici cap als altres, pensaments àvids de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l'avidesa s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per l'avidesa, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan l'avidesa s'esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per l'avidesa, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d'ambdós. Quan l'avidesa s'esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d'ambdós tal com és realment. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per pensaments irats de perjudici cap a si mateix, pensaments irats de perjudici cap als altres, pensaments irats de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan la ira s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per la ira, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan la ira s’esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per la ira, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d’ambdós. Quan la ira s’esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d’ambdós tal com és realment. D’aquesta manera també s’hauria de conèixer que l’ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l’inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l’engany, consumida per pensaments d’engany de perjudici cap a si mateix, pensaments d’engany de perjudici cap els altres, pensaments d’engany de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l’engany s’esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l’engany, consumida per l’engany, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan l’engany s’esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l’engany, consumida per l’engany, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d’ambdós. Quan l’engany s’esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d’ambdós tal com és realment. D’aquesta manera també s’hauria de conèixer que l’ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l’inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Bondadós Gautama, he comprés perquè es diu que l’ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l’inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzat pels savis mateixos. Recorda’m com a un deixeble laic que ha pres refugi des d’ara fins que la meua vida s’acabi.”

56.

Així ho he escoltat. En una ocasió el braman Jānussonī s’apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s’assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, perquè es diu que l’extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l’inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos?”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l’avidesa, consumida per pensaments àvids de perjudici cap a si mateix, pensaments àvids de

perjudici cap els altres, pensaments àvids de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l'avidesa s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per l'avidesa, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan l'avidesa s'esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per l'avidesa, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d'ambdós. Quan l'avidesa s'esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d'ambdós tal com és realment. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per pensaments irats de perjudici cap a si mateix, pensaments irats de perjudici cap els altres, pensaments irats de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan la ira s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per la ira, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan la ira s'esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per la ira, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d'ambdós. Quan la ira s'esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d'ambdós tal com és realment. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l'engany, consumida per pensaments d'engany de perjudici cap a si mateix, pensaments d'engany de perjudici cap els altres, pensaments d'engany de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l'engany s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar

ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l'engany, consumida per l'engany, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan l'engany s'esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l'engany, consumida per l'engany, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d'ambdós. Quan l'engany s'esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d'ambdós tal com és realment. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Bondadós Gautama, he comprés perquè es diu que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos. Recorda'm com a un deixeble laic que ha pres refugi des d'ara fins que la meua vida s'acabi.”

57.

Així ho he escoltat. En una ocasió un braman d'un clan famós s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, he escoltat això dels bramans ancians, dels avantpassats, dels mestres dels mestres, que en el passat el món estava densament poblat, deien que era com una pluja de cendres calentes als pobles, als poblats i als regnes. Bondadós Gautama, per quina raó els humans han disminuït ara, únicament semblen evidents uns quants als pobles, als poblats i als regnes i no n'hi ha més?”

“Braman, ara, les persones posseeixen la injusta avidesa, lligades a la cobdícia, són vençudes per les ensenyances injustes. Prenent armes severes, es maten els uns als altres, així mor molta gent. Braman, a causa d'aquestes raons els humans han disminuït ara, únicament semblen evidents uns quants als pobles, als poblats i als regnes i no n'hi ha més.”

“A més, braman, atès que les persones posseeixen la injusta avidesa, lligades a la cobdícia són vençudes per les ensenyances injustes, la pluja adequada no arriba a l'hora adequada.”

“Com a resultat d'això existeix fam, escassetat d'aliments, les llavors s'empobreixen, les persones viuen amb l'aliment racionat i a causa d'això mor molta gent. Braman, aquesta és la raó per la qual els humans han

disminuït ara, únicament semblen evidents uns quants als pobles, als poblats i als regnes i no n'hi ha més.”

“A més, braman, atès que les persones posseeixen la injusta avidesa, lligades a la cobdícia, són vençudes per les ensenyances injustes, i els dimonis i els no humans són molts, a causa d'això mor molta gent. Braman, aquesta és la raó per la qual els humans han disminuït ara, únicament semblen evidents uns quants als pobles, als poblats i als regnes i no n'hi ha més.”

“Bondadós Gautama, he comprés per quina raó els humans han disminuït ara, únicament semblen evidents uns quants als pobles, als poblats i als regnes i no n'hi ha més. Recorda'm com a un deixeble laic que ha pres refugi des d'ara fins que la meva vida s'acabi.”

58.

Així ho he escoltat. En una ocasió el braman Vacchagotta s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, he escoltat que el solitari Gautama ha dit això: Les ofrenes s'haurien de fer a mi, no als altres. Les ofrenes s'haurien de fer als meus deixebles, no als deixebles de les altres sectes. Les ofrenes fetes a mi són molt benèfiques i les ofrenes fetes als altres no són tan benèfiques. Les ofrenes fetes als meus deixebles són molt benèfiques i les ofrenes fetes als deixebles de les altres sectes no són tan benèfiques.”

“Bondadós Gautama, aquells qui diuen que el solitari Gautama ha dit que les ofrenes s'haurien de fer a mi, no als altres. Les ofrenes s'haurien de fer als meus deixebles, no als deixebles de les altres sectes. Les ofrenes fetes a mi són molt benèfiques i les ofrenes fetes als altres no són tan benèfiques. Les ofrenes fetes als meus deixebles són molt benèfiques i les ofrenes fetes als deixebles de les altres sectes no són tan benèfiques; Bondadós Gautama, aquells qui diuen això estan acusant injustament el Bondadós Gautama o estan dient les paraules expressades pel Bondadós Gautama? Per no acusar el Bondadós Gautama injustament, com pot ser expressat això d'acord amb l'ensenyança?”

“Vacchagotta, aquells qui diuen que el solitari Gautama ha dit que les ofrenes s'haurien de fer a mi, no als altres. Les ofrenes s'haurien de fer als meus deixebles, no als deixebles de les altres sectes. Les ofrenes fetes a mi són molt benèfiques i les ofrenes fetes als altres no són tan benèfiques. Les ofrenes fetes als meus deixebles són molt benèfiques i les ofrenes fetes als deixebles de les altres sectes no són tan benèfiques, m'acusen injustament. Vacchagotta, qui sigui que obstrueixi algú en la donació d'ofrenes, destrueix i realitza tres obstacles. Quins són? Destruïx el mèrit de qui dona, destrueix el guany de qui rep i això és precedit per la seva pròpia destrucció. Vacchagotta, qui sigui que obstrueixi algú en la donació

d'ofrenes, destrueix i realitza aquests tres obstacles. Vacchagotta, jo et dic que sigui que llença els banys del la seva palangana, copa o plat dintre d'un estanc o a un estanc a l'entrada d'un poble, pensant que els éssers vius d'allà s'hi alimentin, acumula el mèrit, així no hi ha dubtes quan es fa amb els humans.

A més, Vacchagotta, també et dic que donar als virtuosos és molt més profitós, a aquells qui han renunciat als cinc i estan fonamentats amb els cinc. Quins són els cinc als qual s'ha de renunciar? Són l'interès per la sensualitat, la ira, la negligència i l'entorpiment, la impaciència i la preocupació i els dubtes. Quins són els cinc amb els quals s'ha de fonamentar? La massa de virtuts d'aquell qui ha anat més enllà de l'instrucció, la massa de concentració d'aquell qui ha anat més enllà de l'instrucció, la massa de saviesa d'aquell qui ha anat més enllà de l'instrucció, la massa d'alliberament d'aquell qui ha anat més enllà de l'instrucció i la massa de coneixement d'aquell qui ha anat més enllà de l'instrucció. Jo dic que donar als virtuosos és molt més profitós, a aquells qui han renunciat als cinc i estan fonamentats amb els cinc.”

“Dels transports del riu Rohinī, els bruts i els purs, el bestiar amb taques, els coloms bonics i de colors, els millors són els que estan domesticats amb força i velocitat. Per ells la càrrega és una ofrena, el color no és cap problema. De la mateixa manera, dels guerrers, dels bramans, dels nivells socials més inferiors o de les altres castes, els domesticats són els millors. Justos, virtuosos, sincers i amb vergonya. Arriben a la fi de la vida sagrada, posen fi a la mort. Ells fan baixar la càrrega, realitzen les seves obligacions i estan sense desigs. Van més enllà de tots els pensaments, s'extingeixen sense residu. El camp d'aquells qui no estan adherits és el millor per fer ofrenes. Altres fan ofrenes als no pacificats i ignoren el que els pacificats posseeixen. Aquells qui veneren els pacificats i savis, la seva fe s'estableix en Aquell qui ha retornat una vegada. També van al cel o neixen en famílies aquí i gradualment assoleixen l'extinció.”

59.

Així ho he escoltat. En una ocasió el braman Tikanna s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assequé al seu costat i començà a lloar els tres vedes, explicant com eren els bramans versats en els tres vedes...

Llavors, el Benaventurat li digué: “Braman, com fan els bramans per mostrar els vedes a un braman? ”

“Aquí, Bondadós Gautama, el braman hauria de tenir un bon naixement per les dues bandes, amb la mare i el pare sense màcula i sense pertorbació, així com fins el setè grau de parents. Hauria d'aprendre i ser capaç de repetir els tres vedes juntament amb les regles i els rituals per oficiar com a

sacerdot. Hauria de conèixer la fonologia i etimologia de la seqüència de les paraules i els sons. En cinquè lloc és conèixer la història i la gramàtica de les paraules. Hauria de conèixer les característiques d'un gran home al món. Bondadós Gautama, els bramans mostren els tres vedes als bramans d'aquesta manera.”

“Braman, els tres vedes tal com són mostrats pels bramans són completament diferents dels tres vedes mostrats a l'ensenyança dels Nobles.”

“Bondadós Gautama, com és la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles? Seria beneficiós si se'm mostra a mi perquè hagi pogut conèixer la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles.”

“Llavors braman, escolta atentament que t'ho mostraré.”

El braman assentí i el Benaventurat digué: “Aquí, braman, un monjo recloent la seva ment de la sensualitat i dels pensaments perjudicials, amb pensaments i processos mentals i amb la joia i la felicitat nascuts de la reclusió, assoleix la primera abstracció.

Calmant els pensaments i els processos mentals, amb la ment pacificada internament i unificada, sense pensaments ni processos mentals i amb la joia i la felicitat nascuts de la concentració, assoleix la segona abstracció.

Amb el desarrelament de la joia viu en equanimitat. Atent i despert experimenta la felicitat també amb el cos. Aquesta és la tercera abstracció; els nobles diuen que és el viure atent en la felicitat amb equanimitat.

Renunciant a la felicitat i a la infelicitat i prèviament havent anat més enllà del plaer i del dolor, experimentant ni allò plaent ni allò dolorós, mitjançant la purificació de l'atenció amb l'equanimitat, assoleix la quarta abstracció.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable per recordar els naixements anteriors. Recorda els nombrosos naixements anteriors, com un, dos, tres, quatre, cinc, deu, vint, trenta, quaranta, cinquanta, cent, mil, cent mil, nombrosos cicles endavant, nombrosos cicles enrera i nombrosos cicles endavant i enrera. Recorda que tenia aquell nom, que pertanyia a aquell llinatge, que pertanyia a aquell clan, que posseïa aquell caràcter, que posseïa aquell sosteniment, que experimentava aquelles sensacions de satisfacció i de insatisfacció i que posseïa una vida temporal. Recorda que desapareixent d'allà va nèixer allà, recorda que tenia aquell nom, que pertanyia a aquell llinatge, que pertanyia a aquell clan, que posseïa aquell caràcter, que posseïa aquell sosteniment, que experimentava aquelles sensacions de satisfacció i de insatisfacció i que posseïa una vida temporal. Recorda que desapareixent d'allà neix aquí. D'aquesta manera recorda nombrosos naixements anteriors amb les seves característiques i detalls. Aquesta és la primera adquisició de coneixement per a ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la

foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable pel coneixement de la desaparició i aparició dels éssers. Amb l'ull diví purificat que va més enllà d'allò humà, veu els éssers desapareixent i apareixent, sublims i no sublims, bells i no bells, en estats beneficiosos i estats perjudicials. Coneix el naixement d'aquests en relació a les seves accions. Així, aquests bons éssers, a causa del seu comportament perjudicial de cos, de paraula i de ment, a causa de reprovar els nobles, a causa de la seva visió errònia, a causa de la seva visió errònia de les accions, després de la mort neixen en disminució, en un estat perjudicial, a l'infern. Així, aquests bons éssers, a causa del seu comportament beneficiós de cos, de paraula i de ment, a causa de no reprovar els Nobles, a causa de la seva visió correcta, a causa de la seva visió correcta de les accions, després de la mort neixen en augment, en un estat beneficiós, al cel. Així, amb l'ull diví purificat que va més enllà d'allò humà, veu els éssers desapareixent i apareixent, sublims i no sublims, bells i no bells, en estats beneficiosos i estats perjudicials. Coneix el naixement d'aquests en relació a les seves accions. Aquesta és la segona adquisició de coneixement per a ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable pel coneixement de la destrucció dels desigs. Ho coneix tal com és; això és el sofriment. Ho coneix tal com és; això és el sorgir del sofriment. Ho coneix tal com és; això és la fi del sofriment i ho coneix tal com és; això és el camí cap a la fi del sofriment. Coneix que això són els desigs, això és el sorgir dels desigs, això és la fi dels desigs i coneix tal com és que això és el camí cap a la fi dels desigs. Quan coneix i veu d'aquesta manera, la seva ment està alliberada dels desigs sensuals, dels desigs de l'existència i de l'engany. Quan està alliberat, el coneixement sorgeix: jo estic alliberat, el naixement està destruït, la vida sagrada s'ha viscut fins a la fi, s'ha realitzat allò que s'ha de realitzar, no hi ha res més a desitjar. Aquesta és la tercera adquisició de coneixement per a ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

La ment d'aquell qui medita amb agudesia amb les virtuts perfectes esdevé unificada i concentrada. Aquest savi dissipa la foscor, amb el coneixement apaga la mort. És estimat per déus i homes, es diu que ha renunciat a tot. Fonamentat amb els tres coneixements, viu amb el no engany. Il·luminat, sosté l'últim cos, jo venero aquest Gautama. Recorda els seus naixements

previs i veu els cels i els inferns. El savi ha destruït el naixement i ha assolit la saviesa. Un braman esdevé savi amb els tres coneixements. Interpreto els tres vedes d'aquesta manera i no com els altres pensen sobre aquells. Braman, aquests són els tres coneixements de la disciplina dels Nobles.”

“Bondadós Gautama, els tres vedes mostrats pels bramans són molt diferents dels tres vedes mostrats de la disciplina dels Nobles. Els tres vedes mostrats pels bramans no són gens importants en comparació als tres vedes mostrats de la disciplina dels Nobles. Bondadós Gautama, he comprés com és la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles. Recorda'm com a un deixeble laic que ha pres refugi des d'ara fins que la meua vida s'acabi.”

60.

Així ho he escoltat. En una ocasió el braman Jānussonī s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, com s'hauria de fer un sacrifici o oferir arròs amb llet als bramans versats en els tres vedes? ”

Llavors el Benaventurat li contestà: “Braman, com mostren els bramans els tres vedes a un braman? ”

“Aquí, Bondadós Gautama, el braman hauria de tenir un bon naixement per les dues bandes, amb la mare i el pare sense màcula i sense pertorbació, així com fins el setè grau de parents. Hauria d'aprendre i ser capaç de repetir els tres vedes juntament amb les regles i els rituals per oficiar com a sacerdot. Hauria de conèixer la fonologia i etimologia de la seqüència de les paraules i els sons. En cinquè lloc és conèixer la història i la gramàtica de les paraules. Hauria de conèixer les característiques d'un gran home al món. Bondadós Gautama, els bramans mostren els tres vedes als bramans d'aquesta manera.”

“Braman, els tres vedes tal com són mostrats pels bramans són completament diferents dels tres vedes mostrats a l'ensenyança dels Nobles.”

“Bondadós Gautama, com és la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles? Seria beneficiós si se'm mostra a mi perquè pugui conèixer la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles.”

“Llavors braman, escolta atentament que t'ho mostraré.”

El braman assentí i el benaventurat digué: “Aquí, braman, un monjo recloent la seva ment de la sensualitat i dels pensaments perjudicials, amb pensaments i processos mentals i amb la joia i la felicitat nascuts de la reclusió, assoleix la primera abstracció.

Calmant els pensaments i els processos mentals, amb la ment pacificada internament i unificada, sense pensaments ni processos mentals i amb la joia i la felicitat nascuts de la concentració, assoleix la segona abstracció.

Amb el desarrelament de la joia viu en equanimitat. Atent i despert experimenta la felicitat també amb el cos. Aquesta és la tercera abstracció; els nobles diuen que és el viure atent en la felicitat amb equanimitat.

Renunciant a la felicitat i a la infelicitat i prèviament havent anat més enllà del plaer i del dolor, experimentant ni allò plaent ni allò dolorós, mitjançant la purificació de l'atenció amb l'equanimitat, assoleix la quarta abstracció.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable per recordar els naixements anteriors. Recorda els nombrosos naixements anteriors, com un, dos, tres, quatre, cinc, deu, vint, trenta, quaranta, cinquanta, cent, mil, cent mil, nombrosos cicles endavant, nombrosos cicles enrera i nombrosos cicles endavant i enrera. Recorda que tenia aquell nom, que pertanyia a aquell llinatge, que pertanyia a aquell clan, que posseïa aquell caràcter, que posseïa aquell sosteniment, que experimentava aquelles sensacions de satisfacció i de insatisfacció i que posseïa una vida temporal. Recorda que desapareixent d'allà va nèixer allà, recorda que tenia aquell nom, que pertanyia a aquell llinatge, que pertanyia a aquell clan, que posseïa aquell caràcter, que posseïa aquell sosteniment, que experimentava aquelles sensacions de satisfacció i de insatisfacció i que posseïa una vida temporal. Recorda que desapareixent d'allà neix aquí. D'aquesta manera recorda nombrosos naixements anteriors amb les seves característiques i detalls. Aquesta és la primera adquisició de coneixement per a ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable pel coneixement de la desaparició i aparició dels éssers. Amb l'ull diví purificat que va més enllà d'allò humà, veu els éssers desapareixent i apareixent, sublims i no sublims, bells i no bells, en estats beneficiosos i estats perjudicials. Coneix el naixement d'aquests en relació a les seves accions. Així, aquests bons éssers, a causa del seu comportament perjudicial de cos, de paraula i de ment, a causa de reprovar els nobles, a causa de la seva visió errònia, a causa de la seva visió errònia de les accions, després de la mort neixen en disminució, en un estat perjudicial, a l'infern. Així, aquests bons éssers, a causa del seu comportament beneficiós de cos, de paraula i de ment, a causa de no reprovar els nobles, a causa de la seva visió correcta, a causa de la seva visió correcta de les accions, després de la mort neixen en augment, en un estat beneficiós, al cel. Així, amb l'ull diví purificat que va més enllà d'allò humà, veu els éssers desapareixent i apareixent, sublims i no sublims, bells i no bells, en estats beneficiosos i estats perjudicials. Coneix el naixement d'aquests en relació a les seves accions. Aquesta és la segona adquisició de coneixement per a

ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable pel coneixement de la destrucció dels desigs. Ho coneix tal com és; això és el sofriment. Ho coneix tal com és; això és el sorgir del sofriment. Ho coneix tal com és; això és la fi del sofriment i ho coneix tal com és; això és el camí cap a la fi del sofriment. Coneix que això són els desigs, això és el sorgir dels desigs, això és la fi dels desigs i coneix tal com és que això és el camí cap a la fi dels desigs. Quan coneix i veu d'aquesta manera, la seva ment està alliberada dels desigs sensuals, dels desigs de l'existència i de l'engany. Quan està alliberat, el coneixement sorgeix: joestic alliberat, el naixement està destruït, la vida sagrada s'ha viscut fins a la fi, s'ha realitzat allò que s'ha de realitzar, no hi ha res més a desitjar. Aquesta és la tercera adquisició de coneixement per a ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

La ment d'aquell qui medita amb agudesia amb les virtuts perfectes esdevé unificada i concentrada. Aquest savi dissipa la foscor, amb el coneixement apaga la mort. És estimat per déus i homes, es diu que ha renunciat a tot. Fonamentat amb els tres coneixements, viu amb el no engany. Il·luminat, sosté l'últim cos, jo venero aquest Gautama. Recorda els seus naixements previs i veu els cels i els inferns. El savi ha destruït el naixement i ha assolit la saviesa. Un bramant esdevé savi amb els tres coneixements. Interpreto els tres vedes d'aquesta manera i no com els altres pensen sobre aquells. Bramant, aquests són els tres coneixements de la disciplina dels Nobles.”

“Bondados Gautama, els tres vedes mostrats pels bramants són molt diferents dels tres vedes mostrats de la disciplina dels Nobles. Els tres vedes mostrats pels bramants no són gens importants en comparació als tres vedes mostrats de la disciplina dels Nobles. Bondados Gautama, he comprés com és la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles Recorda'm com a un deixeble laic que ha pres refugi des d'ara fins que la meua vida s'acabi.”

61.

En una ocasió el bramant Sangāraa s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué:

“Bondadós Gautama, se’m va ocórrer això: Nosaltres, els bramans, hauríem de fer sacrificis i hauríem de fer altres fessin sacrificis. D’aquesta manera aquells qui fan els sacrificis i aquells qui participen en els sacrificis entren al mètode de realitzar nombrosos mèrits en els seus nombrosos cossos. Aquells qui avancen d’aquest a d’un altre clan i esdevenen sense llar, amb el si mateix domesticat, pacificat i extingit. Així, ells avancen i busquen el coneixement per a un cos particular.”

“Llavors, braman, et preguntaré sobre això i podràs contestar-me si et plau. Aquí, braman, Aquell qui ha retornat una vegada neix al món, digne, il·luminat completament, fonamentat amb el coneixement i la conducta, benvingut, coneixedor dels móns, l’incomparable domador d’allò que s’ha de domar, el mestre dels déus i els homes, il·luminat i beneït. Aquest diu: Vine ! Aquest és el camí. Aquest és el mètode. Anant per aquest camí i per aquest mètode jo vaig anar cap a la noble fi de la vida sagrada i visc amb el meu si mateix realitzat mitjançant el coneixement. Vine ! Tu també, a aquest camí i mètode i assoleix la noble fi de la vida sagrada i viu amb el teu si mateix realitzat mitjançant el coneixement. D’aquesta manera, el mestre ensenya als altres a entrar a aquest camí i mètode. Quan això és així, no ho és per quatre cents, per miler, no ho és per cents de milers? Quan això és així, l’avanç és per un únic cos o per nombrosos cossos? ”

“Bondadós Gautama, quan això és així l’avanç ho és pel benefici de nombrosos cossos.”

Quan això va ser expressat el venerable Ānanda va dir això al braman Sangāra: “Braman, d’aquests dos mètodes, quin és el menys distingit, el menys problemàtic, el més profitós i el més efectiu? ”

El braman Sangāra replicà al venerable Ānanda això: “Així com jo venero i aclamo al bondadós Gautama, venero també i aclamo al venerable Ānanda.”

Per una segona vegada, el venerable Ānanda digué: “Braman, no et pregunto qui és venerat i qui és aclamat. Et pregunto, braman, d’aquests dos mètodes, quin és el menys distingit, el menys problemàtic, el més profitós i el més efectiu? ”

Per una segona vegada, el venerable Sangāra replicà al venerable Ānanda: “Així com jo venero i aclamo al bondadós Gautama, venero també i aclamo al venerable Ānanda.”

Per una tercera vegada, el venerable Ānanda digué: “Braman, no et pregunto qui és venerat i qui és aclamat. Et pregunto, braman, d’aquests dos mètodes, quin és el menys distingit, el menys problemàtic, el més profitós i el més efectiu? ”

Per una tercera vegada, el venerable Sangāra replicà al venerable Ānanda: “Així com jo venero i aclamo al bondadós Gautama, venero també i aclamo al venerable Ānanda.”

Llavors se li ocorregué al Benaventurat això: “El braman Sangāvara evadeix la pregunta correcta que li ha fet Ānanda, jo resoldré la situació.”

El Benaventurat contestà al braman Sangāvara això: “Braman, avui, quan era assegut davant la presència de la reialesa aquest era l’assumpte actual dominant. En el passat hi havia pocs monjos i aquests mostraren els poders psíquics sobre els humans i avui hi han molts monjos i únicament uns pocs mostren els seus poders psíquics sobre els humans. Aquest era l’assumpte actual quan era assegut davant la presència de la reialesa.

Braman, aquests tres són extraordinaris. Quins són? Els poders psíquics són extraordinaris, l’endevinació o lectura de les ments dels altres és extraordinari i donar consell és extraordinari.

Braman, que és allò extraordinari dels poders psíquics? Aquí, braman, una persona participa en diferents formes dels poders psíquics. Una persona esdevé moltes i moltes esdevenen una. Apareix i desapareix sense obstruccions, creua els murs, preses i roques, com si passés a través de l’espai. Surt de la terra i es submergeix com si fos a l’aigua. Va sense interrupció per l’aigua com si fos el terra sòlid. Seu amb les cames creuades a l’espai com els ocells petits o grans. Toca la lluna i el sol amb la mà, així governa el seu poder tant lluny com el món de Brahma. Braman, això és el que és extraordinari dels poders psíquics.

Braman, què és allò extraordinari de l’endevinació o lectura de les ments dels altres? Braman, una persona endevina a partir d’una característica: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no diferent. Una persona no endevina a partir d’una característica sinó escoltant el soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, aquesta endevina: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no diferent.

Braman, una persona no endevina ni a partir d’una característica, ni del soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, sinó escoltant el so penetrant d’un pensament. La teva ment és així i així, d’aquesta manera i no diferent.

Braman, una persona no endevina ni a partir d’una característica, ni del soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, ni escoltant el so penetrant d’un pensament, sinó que penetra amb la ment concentrada que no pensa disgregantment o que pensa i coneix com les determinacions mentals d’aquesta bona persona són conduïdes a aquest estat mental i com a conseqüència aquests pensaments i endevinaments: La teva ment és així i així, d’aquesta manera i no diferent. Braman, això és el que és extraordinari de l’endevinació o lectura de les ments dels altres.

Braman, què és allò extraordinari de donar consell? Braman, una persona aconsella: Pensa d’aquesta manera i no pensis d’aquesta manera. Atén d’aquesta manera i no atenguis d’aquesta manera. Dissipa això i desenvolupa això i resideix-hi. Braman, això és el que és extraordinari de donar consell. Braman d’aquests tres que són extraordinaris quin és el que més t’agrada? ”

“Bondadós Gautama, hi ha el d’una persona que participa en diferents formes dels poders psíquics. Una persona esdevé moltes i moltes esdevenen una. Apareix i desapareix sense obstruccions, creua els murs, preses i roques, com si passés a través de l’espai. Surt de la terra i es submergeix com si fos a l’aigua. Va sense interrupció per l’aigua com si fos el terra sòlid. Seu amb les cames creuades a l’espai com els ocells petits o grans. Toca la lluna i el sol amb la mà, així governa el seu poder tant lluny com el món de Brahma. Bondadós Gautama, rebutjo completament aquest que és extraordinari. És per aquell qui ho experimenta.

Bondadós Gautama, hi ha el d’una persona que endevina a partir d’una característica: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no diferent. Una persona no endevina a partir d’una característica sinó escoltant el soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, aquesta endevina: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no diferent; una persona no endevina ni a partir d’una característica, ni del soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, sinó escoltant el so penetrant d’un pensament. La teva ment és així i així, d’aquesta manera i no diferent; una persona no endevina ni a partir d’una característica, ni del soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, ni escoltant el so penetrant d’un pensament, sinó que penetra amb la ment concentrada que no pensa disgregantment o que pensa i coneix com les determinacions mentals d’aquesta bona persona són conduïdes a aquest estat mental i com a conseqüència aquests pensaments i endevinaments: La teva ment és així i així, d’aquesta manera i no diferent. Bondadós Gautama, rebutjo completament aquest que és extraordinari. És per aquell qui ho experimenta.

Bondadós Gautama, hi ha el d’una persona que aconsella: Pensa d’aquesta manera i no pensis d’aquesta manera. Atén d’aquesta manera i no atenguis d’aquesta manera. Dissipa això i desenvolupa això i resideix-hi. Bondadós Gautama, aquest és el que més m’agrada dels tres que són extraordinaris. És meravellós, bondadós Gautama, aquests són unes paraules excel·lents. Se que el bondadós Gautama està fonamentat amb aquests tres que són extraordinaris.

El bondadós Gautama participa en diferents formes dels poders psíquics. Esdevé moltes i moltes esdevenen una. Apareix i desapareix sense obstruccions, creua els murs, preses i roques, com si passés a través de l’espai. Surt de la terra i es submergeix com si fos a l’aigua. Va sense interrupció per l’aigua com si fos el terra sòlid. Seu amb les cames creuades a l’espai com els ocells petits o grans. Toca la lluna i el sol amb la mà, així governa el seu poder tant lluny com el món de Brahma.

El bondadós Gautama endevina a partir d’una característica: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no diferent. No endevina a partir d’una característica sinó escoltant el soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, aquesta endevina: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no

diferent; no endevina ni a partir d'una característica, ni del soroll d'un humà, d'un no humà o d'un déu, sinó escoltant el so penetrant d'un pensament. La teva ment és així i així, d'aquesta manera i no diferent; no endevina ni a partir d'una característica, ni del soroll d'un humà, d'un no humà o d'un déu, ni escoltant el so penetrant d'un pensament, sinó que penetra amb la ment concentrada que no pensa disgregantment o que pensa i coneix com les determinacions mentals són conduïdes a aquest estat mental i com a conseqüència aquests pensaments i endevinaments: La teva ment és així i així, d'aquesta manera i no diferent.

El bondadós Gautama aconsella: Pensa d'aquesta manera i no pensis d'aquesta manera. Atén d'aquesta manera i no atenguis d'aquesta manera. Dissipa això i desenvolupa això i resideix-hi.”

“Realment, braman, has expressat paraules de veneració, però et dic que jo participo en diferents formes dels poders psíquics. Esdevinc molts i molts esdevenen un. Apareixo i desapareixo sense obstruccions, creu els murs, preses i roques, com si passés a través de l'espai. Surto de la terra i em submergeixo com si fos a l'aigua. Vaig sense interrupció per l'aigua com si fos el terra sòlid. M'assec amb les cames creuades a l'espai com els ocells petits o grans. Toco la lluna i el sol amb la mà, així governo el meu poder tant lluny com el món de Brahma; jo endevino a partir d'una característica: La teva ment és així i així i d'aquesta manera i no diferent. No endevino a partir d'una característica sinó escoltant el soroll d'un humà, d'un no humà o d'un déu, endevino: La teva ment és així i així i d'aquesta manera i no diferent; no endevino ni a partir d'una característica, ni del soroll d'un humà, d'un no humà o d'un déu, sinó escoltant el so penetrant d'un pensament. La teva ment és així i així, d'aquesta manera i no diferent; no endevino ni a partir d'una característica, ni del soroll d'un humà, d'un no humà o d'un déu, ni escoltant el so penetrant d'un pensament, sinó que penetro amb la ment concentrada que no pensa disgregantment o que pensa i coneix com les determinacions mentals són conduïdes a aquest estat mental i com a conseqüència aquests pensaments i endevinaments: La teva ment és així i així, d'aquesta manera i no diferent.”

“Bondadós Gautama, existeix algun monjo més que estigui fonamentat amb aquests tres que són extraordinaris a part del bondadós Gautama? ”

“Braman, no són cent, ni dos cents, ni tres cents, ni quatre cents, ni cinc cents, molts més estan fonamentats amb aquests tres que són extraordinaris.”

“Bondadós Gautama, on són aquests monjos ara ?”

“Braman, en aquesta mateixa comunitat de monjos.”

“Bondadós Gautama, ho comprenc. és com si quelcom derrocat és rehabilitat, és com si quelcom és descobert. És com si s'expliqués el camí a algú que s'ha perdut o com una làmpada que il·lumina la foscor per a que aquells qui posseeixen ulls vegin les formes. El bondadós Gautama ha

explicat l'ensenyança de formes variades. Ara, prenc refugi al bondadós Gautama, a l'ensenyança i a la comunitat de monjos. Recorda'm com a un deixeble laic des d'ara fins que la meva vida s'acabi.”

Traducció: Albert Biayna Gea